

ZLYNĀŔEIJTE TY RODIĀŔEE!!!

ĀŔEtrtek, 26 srpen 2010

DitĀŔ vypadlo z okna, utopilo se v bazĀnu, udusilo v autĀŔ...a kdo za to mĀŔĀŔe? RodiĀŔe. ZavĀŔete, zlynĀŔujte, popravte je! J to nezodpovĀŔdnĀŔ zloĀŔinci. To mnĀŔ by se tohle nikdy stĀt nemohlo, nejsem pĀŔmeci magor! Aby nedošlo k mĀŔlce, naprosto souhlasĀŔ s tĀm, ĀŔe rodiĀŔe jsou za svĀŔ dĀŔti zodpovĀŔdnĀŔ. A pokud navíc v dobĀŔ tragĀdie zrovna odešli na svĀŔ dvĀŔ-tĀŔmi do hospody, o vinĀŔ se vĀŔbec nedĀŔ pochybovat. S ĀŔim nesouhlasĀŔ, je to "mnĀŔ" a "nikdy".

PĀŔmbĀŔh ĀŔĀslo jedna., Je krĀsnĀŔ nedĀŔlnĀŔ dopoledne, jako stvoĀŔenĀŔ pro cyklistickĀŔ vĀlet. V pĀŔedsĀŔnĀŔ vlĀdne zmatek, ja vĀŔdycky, kdyĀŔ se nĀŔkam vypravuje ĀŔtyĀŔmĀŔlennĀŔ rodina. HledajĀŔ se boty, pĀŔipravujĀŔ nĀpoje a svaĀŔina. Kde jsou asi pĀŔvodĀŔci tyĀŔ, jakto, ĀŔe ještĀŔ nemĀŔ bundu, podrĀŔ to, vyndej ty kola ven, nezapomeĀŔ vlnĀŔenĀŔ ubrousky. V jednom jedinĀŔm krĀtkĀŔm okamĀŔĀku se všichni ocitĀŔme za vchodovĀŔmi dveĀŔmi, kromĀŔ nejmladšĀŔho, tehdy osmnĀŔctimesĀŔnĀŔho syna. V tĀŔĀŔe chvíli se dveĀŔme zabouchnou. PrĀŔvan. Jak triviĀlnĀŔ situace! Skoro kaĀŔdĀmu se to uĀŔ stalo. MĀlokdo ale nechal uvnĀŔ s klĀŔi i batole.

Rozklepou se mi kolena. SnaĀŔĀm se utĀŔit ditĀŔ jeĀŔĀŔ za dveĀŔmi. "BrouĀŔku, neplakej, maminka je tady!" MuĀŔ budovĀŔ a snaĀŔĀ se sehnat nĀhradnĀŔ klĀŔe, potĀŔ zĀmeĀŔnĀŔka a nakonec sekry. StaršĀŔ syn zaĀŔnĀŔ natahovat. Slibuju mladšĀŔmu velikou lentilku, kdyĀŔ "udĀŔlĀ maĀŔk" a pohne klikou. Je slyšet, ĀŔe se snaĀŔĀ, ale nedosĀŔhne. "StoupnĀŔ si na lavĀŔ, je v koupelnĀŔ," napadĀŔ mĀŔ. VzĀpĀŔtĀŔ slyšĀŔm vzdalujĀŔ se ĀŔap, ĀŔap, ĀŔap a hlĀsek opakujĀŔ si jako mantru "dotanu jekiku, jekiku jekiku!" S uchem nalepenĀŔm na dveĀŔme se snaĀŔĀm zjistit, kam vlastnĀŔ synek šel. PĀŔedstavuju si otevĀŔenĀŔ okno a batole stojĀŔ u nĀŔj na lavĀŔu a chce se mi hrĀŔou zvracet. Tiše doufĀŔm, ĀŔe mĀŔ mladšĀŔm syn je geniĀlnĀŔ.

Za chvíli opĀŔt slyšĀŔm ĀŔap ĀŔap, jekiku a zvuk vleĀŔenĀŔho pĀŔmedmĀŔtu. DitĀŔ stojĀŔ na kĀblu otevĀŔme dveĀŔme lentilky. Zvuk kamene padajĀŔĀ mi ze srdce musĀŔ bĀt slyšet aĀŔ v Uruguai. "Jsem krĀva, jsem krĀva, jsem krĀva" opakuju si pro zmĀŔnu jĀŔ aĀŔ do veĀŔera. A od tĀŔ doby kašlu na pitĀŔ, svaĀŔinu a ubrousky, a strkĀŔm do kapsy klĀŔe ještĀŔ dĀŔmĀŔ, neĀŔ si navlĀknu ponoĀŔky.

PĀŔmbĀŔh ĀŔĀslo dvĀŔ:

StaršĀŔ syn miluje ten vĀtah ve starĀŔm ĀŔinĀŔovnĀŔm domĀŔ v centru mĀŔsta. MĀŔ takovĀŔ pĀŔknĀŔ kulatĀŔ okĀnko, kterĀŔm dĀŔ krĀsnĀŔ jukat a ĀŔĀdnĀŔ bezpeĀŔnostnĀŔ systĀmy. Synkovi nedĀŔvno bylo patnĀŔct mĀŔsĀŔ, mladšĀŔ brĀška se teprve za pĀŔ tĀdnĀŔ narodĀŔ. FunĀŔm pĀŔes bĀŔmĀŔcho a vytahuju z vĀtahu tašky s nĀkupem. DitĀŔ stojĀŔ uvnĀŔm a doĀŔ se legrace. "Kuk mamiko!" PĀŔivĀŔm dveĀŔme a zvenku se šklebĀŔm na mrĀŔouse. Najednou zavrĀvorĀŔm a opĀŔmu se c dveĀŔme. SvĀŔtlo ve vĀtahu zhasne, 15 kilo se neuznĀŔvĀ jako vĀha ĀŔĀivĀŔ osoby. Nic by se bylo nestalo, kdyby panĀŔ NovĀkovĀŔ v mezaninu uĀŔ nestĀla tou dobou s napĀŔmĀŔenĀŔm prstem a neĀŔekala, aĀŔ ĀŔervenĀŔ ĀŔĀroviĀŔka zhasne.

TudĀŔĀŔ v okamĀŔĀku, kdy se dveĀŔme zavĀŔmou, panĀŔ NovĀkovĀŔ maĀŔkĀŔ tlaĀŔĀtko a vĀtah se rozjĀŔdĀŔ smĀŔrem dolĀŔ. Ve zaĀŔnĀŔ ditĀŔ uvnĀŔm jeĀŔet a jĀŔ beru schody dolĀŔ po tĀŔech, bĀŔmĀŔcho nebĀŔmĀŔcho. Do mezaninu se pĀŔmĀŔmĀŔm zĀroveĀŔ NovĀkovĀŔ je tĀmĀŔ na prahu infarktu, protoĀŔe absolutnĀŔ nechĀpe co se to dĀŔje, co je to za zvuky, jak to, ĀŔe vĀtah vĀŔmeštĀŔ a po schodech se nejspĀŔ valĀŔ nosoroĀŔec. OtvĀŔm dveĀŔme a beru uplakanĀŔ ditĀŔ do nĀruĀŔe. Klepou mi nohy. Teprve teĀŔ si uvĀŔdomuju, co všechno se mohlo stĀt, pĀŔmĀŔemĀŔ noĀŔĀĀka, rozdcenĀŔ mezi kabinou vĀtĀŔ zĀŔ, je to nejmenšĀŔ.

Nejsem ĀŔĀdnĀŔ "takovĀŔ", co nechĀvĀ dĀŔti rĀŔst jak dĀŔmĀŔĀŔ v lese. VĀŔšinou z nich nespustĀŔm zrak. A taky jsem bĀvĀvala pĀŔesvĀŔdnĀŔ, ĀŔe jĀŔ nikdy neudĀŔlĀm nic, ĀŔim bych je ohrozila. UĀŔ si to nemyslĀŔm. UĀŔ vĀm, ĀŔe hranice mĀŔ se mohlo stĀt a tĀm, co se nestalo, je hroznĀŔ tenkĀŔ! MĀŔla jsem jenom strašnĀŔ moc štĀŔstĀŔ. Tak se z potencionĀlnĀŔch hororĀŔ staly jen historky, kterĀŔ, patĀŔmĀŔnĀŔ pĀŔmĀŔbarvenĀŔ, mohou bĀt i docela legraĀŔnĀŔ. MĀŔĀŔeme se pĀŔmĀŔ vyprĀvĀŔnĀŔ zasmĀŔt s ostatnĀŔmi rodiĀŔi. Oni zas dajĀŔ k dobru svĀŔ historky, protoĀŔe divte se nebo ne, mĀlokdo je dokonalĀŔ. Je to uklidĀŔujĀŔ vĀŔdomĀŔ, ĀŔe nejsem sama pitomec.

NehĀĀm rodiĀŔe, kvĀŔli jejichĀŔ nepozornosti ĀŔi chybĀŔ se stala tragĀdie. Ale ani si nemyslĀŔm, ĀŔe jĀŔ jsem lepšĀŔ a neomylnĀŔ. MĀŔo zbyteĀŔnĀŔho spĀlĀnĀŔ tĀŔm, kterĀŔm se stejnĀŔ uĀŔ nemĀŔĀŔe stĀt nic horšĀŔho, jdu zkontrolovat okna, elektrickĀŔ zĀsuvky, ostrĀŔ nĀŔĀŔ uklidĀŔm z dosahu, kafe posunu doprostĀŔed stolu a sundĀŔm ubrus. ProtoĀŔe udĀŔlat chybu je strašnĀŔ snadnĀŔ a štĀŔstĀŔ si nemusĀŔ sednout vĀŔdycky prĀvĀŔ na vola. MarkĀta HrdouškovĀŔ